

Ο ΚΑΛΟΣ ΘΕΟΣ

“Ο καλός Θεός τῆς Ἑλλάδος”. Τὸν ἀναζητοῦμε καὶ τὸν ἐπικαλούμαστε στὶς δύσκολες στιγμὲς τοῦ ἔθνους. Τῇ βοήθειά του, ἐγράφηκε χωρὶς νὰ διαψευστεῖ, ἐπικαλέστηκε ἡ Ὑπουργὸς Παιδείας, Διὰ βίου Μάθησης & Ὀρησκευμάτων (ἀμιγὲς Newspeak τοῦ Orwell) κυρία Ἄννα Διαμαντοπούλου κατὰ τὴ διάρκεια ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὸν περασμένο Νοέμβρη. Φυσικό· ἐκεῖ ποὺ ἔχουμε φθάσει!

Μὲ μία διαφορὰ. Ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐκδηλωθεῖ καὶ μάλιστα πρὶν ἀπὸ ἀρκετὸν καιρό. Κι ἄς μὴν τὸ ἔχει ἀντιληφθεῖ ἡ κυρία ὑπουργός· καθὼς καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἐμᾶς. Τὰ ὅσα συμβαίνουν αὐτὸν τὸν καιρὸ στὴ χώρα μας μόνον ὡς παρέμβαση κάποιας ἀγαθῆς ἀνώτερης δυνάμεως μποροῦν νὰ ἐξηγηθοῦν. Θὰ μπορούσε ποτὲ κανεὶς νὰ φανταστεῖ ὅτι ὁ Γιώργος Παπανδρέου, γιὸς τοῦ Ἀνδρέα, πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟῦ κινήματος, θὰ ξήλωνε μία-μία τὶς “ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ” μεταρρυθμίσεις τοῦ πατέρα του (καὶ προφητάνακτος τοῦ ΠΑΣΟΚ) γιὰ νὰ εἰσαγάγει “καινὰ δαιμόνια”, νέες διευθετήσεις, μέτρα, τὰ ὁποῖα μόνον ὡς φιλελεύθερα μποροῦν νὰ χαρακτηριστοῦν; Ἀσφαλῶς ὄχι.

Θὰ μπορούσε ποτὲ κανεὶς νὰ φανταστεῖ ὅτι ὁ κύριος Ἀντώνης Σαμαρᾶς, πρόεδρος τοῦ (ἔστω κοινωνικοῦ) φιλελεύθερου κόμματος τῆς Νέας Δημοκρατίας, θὰ πολεμοῦσε μὲ νύχια καὶ μὲ δόντια τὸ περιώνυμο μνημόνιο, τὸ ὁποῖο μᾶς ἐπέβαλαν, ὡς ἀντιστάθμισμα ἀποτροπῆς τῆς χρεωκοπίας, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση (στὴν ὁποία μᾶς ἔμπασε ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ν.Δ.), ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κεντρικὴ Τράπεζα καὶ τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸ Ταμεῖο; Μνημόνιο ποὺ ἐπιβάλλει μεταρρυθμίσεις ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἔχει ταχθεῖ ἡ Νέα Δημοκρατία κατὰ τὰ τελευταῖα 25 χρόνια; Ἀσφαλῶς ὄχι. (Μοιάζει σὰν νὰ ζεῖ σὲ ἐποχὴ ἀνοιξης, ἐνῶ βρισκόμαστε στὸ καταχείμωνο).

Ἔλα ὅμως ποὺ συμβαίνουν καὶ τὰ δύο! Θὰ ἐπιχειρήσω νὰ σᾶς περιγράψω πῶς τὸ ἐρμηνεύει ἓνας ὀξύγυρος παρατηρητής: Ὁ καλός Θεός τῆς Ἑλλάδος· αὐτὸς πρωταγωνιστεῖ· ἐπενέβη τὴν κρίσιμη στιγμή· καὶ μάλιστα πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπίκληση-παράκληση τῆς κυρίας Διαμαντοπούλου. Ἐπενέβη διότι ἔβλεπε ἀπὸ μακριά. Ἐβλεπε ποὺ πᾶμε. Ἐπενέβη διότι εἶναι καλός· καὶ διότι ἀγαπάει τὴν Ἑλλάδα. Περισσότερο ἀπὸ ὅσο τὴν ἀγαπᾶνε ἡ πλειονότητα τῶν κατοίκων τῆς· περιλαμβανομένων τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς. Περισσότερο